

Sprawa T-72/04

Sonja Hosman-Chevalier przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Artykuł 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „pracy wykonywanej dla innego państwa”

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. . . II - 3268

Streszczenie wyroku

- 1. Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki przyznania — Praca wykonywana dla innego państwa lub organizacji międzynarodowej — Pojęcie „pracy wykonywanej dla innego państwa” — Osoba pracująca na rzecz stałego przedstawicielstwa państwa członkowskiego przy Unii Europejskiej — Włączenie (regulamin pracowniczy, załącznik VII, art. 4 ust. 1 lit. a))*

2. *Prawo wspólnotowe — Wykładnia — Zasady — Wykładnia autonomiczna — Granice — Odesłanie w pewnych przypadkach do prawa państw członkowskich*

1. Racją bytu wyjątku, dotyczącego przyznania dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie ostatnie zdanie załącznika VII do regulaminu pracowniczego, urzędnikom, którzy wykonywali pracę dla innego państwa lub dla organizacji międzynarodowej w okresie referencyjnym pięciu lat, kończącym się sześć miesięcy przed wstąpieniem do służby, jest fakt, że w takich warunkach nie można uznać, by urzędnicy ci wytworzyli trwałe związki z państwem miejsca zatrudnienia, z uwagi na czasowy charakter ich oddelegowania do tego państwa.

na rzecz podmiotu będącego częścią państwa, takiego jak stałe przedstawicielstwo przy Unii Europejskiej, niezależnie od tego, jakie konkretne, szczegółowe zadania wykonuje w ramach tego podmiotu.

(por. pkt 28, 29, 42)

Pojęcie państwa zawarte w tym przepisie obejmuje wyłącznie państwo jako osobę prawną i jednolity podmiot prawa międzynarodowego oraz jego organy władzy. W związku z tym aby danej osoby w pełni dotyczył wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, wystarczającym jest, by wykonywała ona działalność

2. Zarówno z wymogów jednolitego stosowania prawa wspólnotowego, jak i z zasady równości wynika, że pojęcia użyte w przepisie prawa wspólnotowego, który w celu ustalenia ich znaczenia i zakresu nie odsyła wyraźnie do prawa państw członkowskich, powinny w zasadzie w całej Wspólnocie podlegać autonomicznej i jednolitej wykładni, do której należy dążyć z uwzględnieniem kontekstu przepisu i celu danego uregulowania. Mimo braku wyraźnego odesła-

nia, stosowanie prawa wspólnotowego może jednak wymagać odwołania się do prawa państw członkowskich, w sytuacji gdy sąd wspólnotowy nie znajduje w prawie wspólnotowym lub ogólnych

zasadach prawa wspólnotowego czynników umożliwiających ustalenie znaczenia i zakresu w drodze autonomicznej wykładni.

(por. pkt 40)